

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVI Nr. 7387

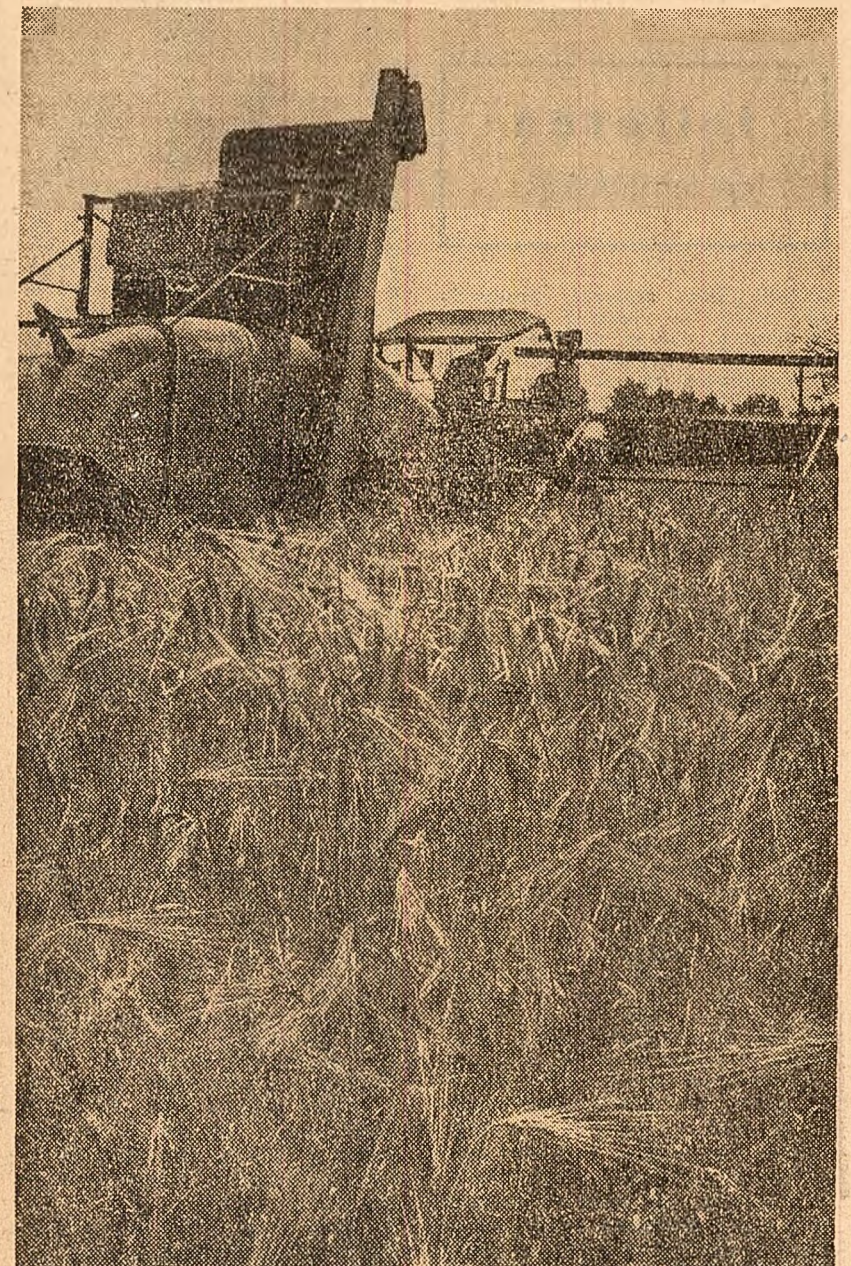
Vineri 30 iunie 1967

6 PAGINI — 30 BANI

IN ZIARUL DE AZI:
■ Umanizarea cetății
■ Ultima șuetă (foi-leton) ■ Pe banii cui fac beneficiarii lux de „maniere”? ■ Vizitarea etică a operei de artă

Întoarcerea tovarășului Ion Gheorghe Maurer de la sesiunea extraordinară a Adunării Generale a O.N.U.

Joi după-amiază s-a înapoiat în Capitală tovarășul Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri, conducătorul delegației Republicii Socialiste România la sesiunea extraordinară a Adunării Generale a O.N.U. consacrată examinării situației din Orientul Apropiat.
La sosire, pe aeroportul Băneasa, au fost prezenți tovarășii Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Alexandru Bîrlădeanu, Emil Bodnaraș, Alexandru Drăghici, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdet, membri și membri supleanți ai Comitetului Executiv și secretari ai C.C. al P.C.R., vicepreședinții ai Consiliului de Miniștri, membri ai guvernului.
Au fost de față Richard H. Davis, ambasadorul Statelor Unite ale Americii la București, și Philippe Richer, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Franței.
Un grup de pionieri au oferit tovarășului Ion Gheorghe Maurer buchețe de flori.
(Agerpres)

Recoltata orzului la cooperativa agricolă de producție de la Afumoji
Foto: M. Andreescu

Factori care condiționează în prezent RECOLTA ANULUI 1967

Convorbire cu tovarășul Nicolae GIOSAN
președintele Consiliului Superior al Agriculturii

În multe raioane din sudul țării a început secerișul orzului și peste foarte puțin timp se va declanșa și campania de recoltare a grâului. Recoltarea cerealelor păioase, în primul rând a grâului, necesită o concentrare maximă de forțe și mijloace mecanice și manuale. Tot în această perioadă sînt de executat numeroase alte lucrări privind întreținerea culturilor pășunilor, combaterea dăunătorilor, stingera legumelor, costul transportului și depozitarea furajelor, etc. După cum este știut, în toate regiunile țării, timpul ploios a favorizat dezvoltarea vegetației, dar, în același timp, a îngreunat desfășurarea muncilor agricole. Ținând seama de volumul mare de lucrări care trebuie executate, de necesitatea rezolvării cu eficiență maximă a problemelor legate de desfășurarea campaniei agricole de vară, redactorul nostru C. Bordeianu a avut o convorbire cu tovarășul Nicolae Giosan, președintele Consiliului Superior al Agriculturii. Redăm cele relatate cu acest prilej.

— Prin ce elemente spectifice se deosebește actuala campanie agricolă de vară față de cele din anii trecuți?
— De la bun început precizăm că anul în curs poate fi caracterizat, în general, ca un an bun pentru producția agricolă. Din evaluările și aprecierile făcute de către specialiștii rezultă că se poate obține o recoltă bogată la toate culturile, dar pentru aceasta mai sînt încă multe de făcut. Despre un anumit specific se poate vorbi dacă avem în vedere timpul în general ploios și mai răcoros decît în alți ani, ceea ce a determinat suprapunerea lucrărilor de recoltare a cerealelor, cu aceea de întreținere a culturilor pășunilor, precum și de stringere a furajelor care sînt necesare. Pornind de la această caracteristică, în unitățile agricole au fost luate o serie de măsuri pentru rezolvarea greutăților suplimentare ivite în executarea lucrărilor.

— Ținând seama de suprapunerea lucrărilor și de volumul mare de muncă din această perioadă, în ce direcție trebuie să-și canalizeze eforturile unitățile agricole socialiste?
— Datorită faptului că ploile și timpul răcoros au întîrziat vegetația la culturile pășunilor, ea și lucrările de întreținere, acestea trebuie executate pînă la începerea masivă a campaniei de recoltare a grâului și paralel cu strînsul recoltei. Există o serioasă rămînire în urmă, îndeosebi la prașitul porumbului, în unele regiuni din centrul și nordul țării nu s-a terminat încă nici prașila înfăia. Dacă culturile de floarea soarelui mai ales în partea de nord și țării, datorită lucrărilor făcute la timp, au reușit să iasă de sub influența dăunătoare a buruienilor, dacă lanurile de seacă de zahăr și de earfoți au fost scosute și ele de sub această influență, în schimb, la porumb, așa cum am amintit, lucrările sînt foarte întîrziate. Se poate aprecia că, în acest an, realizarea unei recolte bogate de porumb depinde în cea mai mare măsură de rapiditatea cu care se execută prașila, de folosirea intensă a mijloacelor mecanizate, cit și a forțelor manuale, în fiecare

ZIUA ÎNVĂȚĂTORULUI

Solemnitatea înmînării unor titluri și ordine

La Consiliul de Stat a avut loc joi solemnitatea înmînării unor titluri și ordine ale Republicii Socialiste România, cu prilejul Zilei învățătorului. La festivitate au participat educatori, învățători, profesori din învățămîntul de cultură generală și din licee de specialitate, cadre didactice din învățămîntul profesional și tehnic și din învățămîntul superior care, prin activitatea rodnică și entuziasată desfășurată de-a lungul anilor, au adus o contribuție însemnată la dezvoltarea și perfecționarea învățămîntului în țara noastră.
La solemnitate au luat parte tovarășii Chivu Stoica, Emil Bodnaraș, Leonte Răutu. Au participat, de asemenea, tovarășii Constanța Crăciun și Mihai Gere, vicepreședinți ai Consiliului de Stat, Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, Gheorghe Stoica, membru al Consiliului de Stat, Ștefan Bălan, ministrul învățămîn-

tului, Ion Teoreanu, șef de secție la C.C. al P.C.R.
Președintele Consiliului de Stat a înmînat titlul de „Învățător emerit”, de „Profesor emerit” și ordine ale Republicii Socialiste România.
Tovarășul Chivu Stoica, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat și al guvernului, a felicitat călduros pe cei prezenți, le-a urat succese tot mai mari în munca de instruire și educare a tinerii generații.
Mulțumind pentru distincția acordată, profesorul emerit Petru Todicescu a spus, printre altele: În îndelungata mea activitate, de 50 de ani, cunosc trecutul de muncă în școala românească al altor înaintași, al multor oameni de valoare care n-au avut fericirea să trăiască într-o societate în care școala și cultura au atîtă prețuire.
(Continuare în pag. a V-a)

STATUIA DE BRONZ

Petru VINTILĂ
Ați băgat de seamă? Catedra învățătorului, a profesorului, este îndeosebi așezată pe un podium, pentru ca dascălul să poată fi văzut și ascultat deopotrivă de toți învățecii. Dacă stăm și ne gîndim bine, acest podium este un soclu, iar figura dascălului, inspirată și plină de căldură, capătă simbolic înfățișarea și perspectiva unei staturi vii, făurioare cu pasiune, dar și cu modestie, a unui șef neîntrerupt de oameni, de valori umane, de caracter. Dictionarul amintește la fiecare literă despre opera acelor scriitori, oameni de cultură și de știință, care erau fie învățători de țară, fie profesori de liceu sau universitari, dar dacă ne gîndim bine, Ion Creangă ar fi fost mare, chiar întocmind numai cartea sa de cifre, chiar dacă harul său de povestitor s-ar fi manifestat numai oral, în fața generațiilor de elevi, la catedra școlii din Țicșu.
Care sînt amintirile noastre omenești cele mai frumoase și nemăsurate în durată? Pe cine, dacă nu pe dascăli, îi așezăm în evocările noastre alături de mamă, în șirul celor mai scumpe și respectabile ființe? Pentru milioane de elevi, Teclu este nu numai numele unei ingeniuse lămpi de laborator, ci și numele unei lămpi vii în al cărei cerc de lumină concentrată și strălucitoare, a crescut și va mai crește o pleiadă întreagă de creații valoroase, creatori într-un univers profund de microscopice, stativ și formule magice. În școli, în aula universitară, la congresele internaționale, numele lui Babeș rămîne în perpetuitate un geizer de idei științifice, un profesor nemuritor prin ecouri și sugestii. Dar, am putea da nuzeci și nu sute, ci mii de exemple privitoare la amploarea și perenitatea operei cadrelor didactice, așa cum ea se oglindește neîntrerupt și înfrățită în uzine și laboratoare, în muzee și biblioteci, în suflul viii al istoriei noastre contemporane.
Nimic din ceea ce este în domeniul culturii, nici chiar cel mai însemnat amănunt din galeria de adevăruri catalogate
(Continuare în pag. a V-a)

Păsări călătore

Dimineață. Gara de Nord. Craiova a anunțat pentru a doua oară că acceleratul 803 va pleca în cursă peste 5 minute. Călătorii au intrat în vagoane. Dar o femeie înmăță mai stă încă agățată de bara unui vagon, întoarsă cu fața spre gară și, din lastă pozitie, agită o umbrelă și țigă din răspulți.
— Hai tu, odărnă! Hai fuga că pleacă! Repede!
De după stîlpii peronului apare gîfînd persoana chemată: o altă femeie. Tot înmăță.
— Hai tu, mai repede: o îndeamnă din nou cea de pe scară.
În fine, crosul se termină. Cea de a doua femeie ajunge la scara vagonului și se prăbușește în brațele prietenilor. „Val tu face ea. M-am sculat de la 4. Sînt zdrobită. Dacă pierdeam pe 803 ajungeam la serviciu la ora cînd trebuia să plec înapoi! Hai să bem o cafea că adorm de-an piciorare”.
Acceleratul 803 goneste spre Medgidia. Vagonul restaurant e plin. Cînd aproape toți pasagerii par a se cunoaște de cînd lumea. Se salută de la distanță, își aruncă bezele. Vorbesc. Frazele sînt scurte, dar pline de subînțelesuri: „Tot la „Dor Mărunt”, doctorușule? — în treabă unul. Răspunsul zboară peste trei mese: „Tot. Și tot cu ăla”. Vechinele mele de masă sînt chiar femeile tinere despre care vorbeam la început. Vorbesc mai mult în soanță.
Acceleratul 803 goneste spre Medgidia, lăsînd în fiecare stație cite o parte din încărcătura lui de naveștiști. Alte zeci de trenuri similare, dar cu destinații opuse, transportă zilnic spre locul de muncă zeci de mii de naveștiști. Ce sînt naveștiști? Oameni care locuiesc într-o localitate și lucrează în alta. Dar sînt naveștiști și naveștiști. Cei „din duminică în duminică” sînt priviți de sus de naveștiștii care se deplasează zi de zi!

muncesc mai mult decît îl se cere — alții nici atît.
Mulți dintre medicii din Fetești locuiesc în București. Dus și întors 6-7 ore. Este, fără îndoială, greu, și durata drumului impune căutarea altor soluții, a legării omului de localitatea în care muncește. Dar naveștiștii nu se lasă. Pleacă de acasă dimineața la 5 și se reîntorc la București seara la 18. La anumit interval lipsesc complet de la serviciu. Uneori, absentă medicului de la postului lui creează situații dramatice. Să dăm un exemplu: într-o zi, Mioara Zaharia, medic de circumscripție, a venit la spital la ora 8. Către ora 11 — după trei ore de lucru — a început să se pregătească de plecare. Trenul pleca spre București la ora 12. Și trenul nu așteaptă. Dar s-a întîmplat ca tocmai în momentul acela Mioara să vadă venind spre circumscripție o femeie cu un copil bolnav în brațe. Dar trenul pleacă la ora 12. Între medicului nu s-a înducut, Mioara Zaharia a dezertat. S-a furisat din circumscripție pe usa din dos și s-a tot dus... De fapt, acest medic este campionul spitalului Fetești în absențe și în vizori. Acum nu a mai trecut de două luni pe la postul pe care îl deține. Care este situația în alte raioane?
— Naveștiști, nu spunea deunăzi dr. Virgil Popescu, medic șef al raionului Găești, sînt adesea tînta raionului.
Gh. GRAURE
(Continuare în pag. a II-a)

Răspunsul la Hotărîrea partidului: o productivitate înaltă, rentabilitate ascendentă

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Comunist Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, cu privire la majorarea salariilor micii a trezit în întreprinderea noastră un puternic ecou. Din capul locului am înțeles că recenta Hotărîre este rezultatul dezvoltării viguroase pe care o cunoaște economia noastră națională în acești primii ani ai cincinalului, ceea ce a determinat, de altfel, devansarea cu un an a termenului de aplicare a ei.
Și întreprinderea textilă „Dacia” a trecut printr-un radical proces de perfecționare a întregului ei mecanism economic și de producție. Este suficient, cred, să arăt că productivitatea muncii — acest fac-

tor esențial de progres economic și bunăstare — evoluează pe o curbă continuu ascendentă. La sfîrșitul anului 1966 ea a fost mai mare cu circa 8 la sută decît în 1965, iar în primele 5 luni din acest an cu 21,8 la sută mai mare față de perioada corespunzătoare a anului trecut. Aproape 98 la sută din sporul producției întreprinderii s-a realizat în acest an pe seama creșterii productivității muncii. Pe lângă muncă, mai buna gospodărire a materialelor prime și metalelor, reducerea risipei de orice fel cu adăugul, în telerul economilor la cheltuielile de producție, aproape 800 000 de lei. Cei alți indicatori ai planului întreprinderii sînt, de asemenea, îndepliniți și depășiiți. A-

ceste realizări, integrate în ansamblul eforturilor celorlalte întreprinderi din sector, constituie un real apor la creșterea potențialului economic al țării.
Evident, s-ar putea vorbi mult despre munca avîntată a colectivului nostru. La desfășurarea ei pe coordonatele exigente ale organizării științifice a producției și a muncii își aduc o contribuție și muncitorii cu calificare redusă sau chiar necalificați, cu salarii mici, de pînă la 750 de lei lunar. Reșteritor la ei, sînt în posesia unor calcule: de pe urma prevederilor din Hotărîre va beneficia aproape un sfert din numărul muncitorilor întreprinderii noastre — filatorii, țesătorii, bobinatorii, canatoarii, alcătătorii de războaie automate, albitorii, vopsitorii, apretorii și alte categorii de muncitori auxiliari necesari în stadiul actual al procesului de producție. Creșterea salariilor tarifară este nu numai în folosul celor în cauză, ci și al întreprinderii. Ei se vor atîna astfel și mai mult de întreprinderea în care lucrează, cîntînd să răspundă prin muncă rodnică grija ce le-o poartă partidul. După calcule preliminare, veniturile anuale
(Continuare în pag. a III-a)

„ALIMENTUL SUFLETELOR NOBILE”

ancheta socială de Mihai STOIAN

Cînd începe bătrînețea? Este greu de stabilit momentul în care omul părăsește pragul „anotimpului de aur”, al „toamnei vieții” — cum i se mai spune bătrîneții — căci totul ține mai puțin de vîrstă, cît de condițiile psihice, morale și sociale pe care le cunoaște. Fără îndoială că trecerea spre „zona albă” a lipsei de activitate se consumă, oricum, cu dificultate, mai ales atunci cînd vederea înscrisă în actuala lege a pensilor, în virtutea căreia angajații ai de muncă pot fi menținuți în activitate și după împlinirea vîrstei pensioabilă, firește, în raport cu necesitățile instituției și cu oportunitățile posibile, legate totuși de anii pe care-i au. Prevederea pornește de la ideea nobilă că mulți din-

tre pensionari pot fi utili, ei reprezentînd o prețioasă rezervă de experiență și pasiune, căci nu este vorba doar de asigurarea unei bătrînetii demne din punct de vedere material (obținută prin îmbunătățirea substanțială a raportului dintre pensie și salariul tarifar), ci și de asigurarea implicată a condiției morale pentru pensionarul capabil să-și aducă aportul, și pe mai departe, la efortul general, constructiv.
Cîmpina activează actualmente, direct în munca de cercetare, răspunzînd de teme extrem de importante, numeroși pensionari. Printre cei care au rămas „pe poziție”, alături de colegii mai tineri, este și dr. ing. M. Geller. Vîrsta? 78 de ani. Înainte de a-1 cunoaște, i-am aflat o „curiozitate”: iarnă, vară, ninge, ploaie, e arșiță. „doctorul Geller” — cum e numit de toți — umblă fără pălărie. La care interlocutorul nostru adăugă, desigur rîzînd: — Iarnă, vară, dus rece. După unii autori, acesta ar fi cel dintîi secret al tineretii prelungite. După mine însă, totul e să rămîi credincios maximei lui Seneca: „Munca este alimentul sufletelor nobile”. Deși am

astăzi vîrsta pe care o am, pot lucra exact ca la 40 de ani, cu o singură excepție: să fiu scutit de iritări. Forța de muncă nu s-a redus și nici dragostea de muncă. Actuala lege a pensilor ne este foarte favorabilă, e dreaptă, echitabilă, permițîndu-mi unul om ca mine, care a muncit neîntrerupt 54 de ani, să se odihnesc. Dar iată-mă muncind totuși, nu atît pentru avantaj material, ci pentru că îmi place să muncesc. Ca să fiu și mai bine înțeles, voi apela la un exemplu care poate să pară o glumă: practic lucrez în petrol — pe același scun — din 1924; adică nu, scaunul efectiv s-a stricat și-a trebuit să fie înlocuit. Eu rezist. Sînt pensionar din anul 1949, deci de 18 ani,

și abia acum, după ce-am împlinit, în luna mai, 78 de ani, m-am hotărît să ies realmente la pensie. Credeți cumva că „de tot”? Spre marea mea bucurie, institutul și-a exprimat dorința să lucrez mai departe pentru el, într-o formulă care mie îmi convine de minune, repet, căci nu factorul material mă preocupă, ci păstrarea cît mai ridicată a moralului, performanță pe care, la vîrstele înalte, n-o realizezi decît muncind.
La sesiunea de comunicări tehnico-științifice din domeniul forajului și extracției tîtului și gazelor, care a avut loc între 16-17 iunie a.c. la Institutul din Cîmpina, dr. ing. M. Geller a ținut, alături de tovarășii săi, o comunicare reprezentînd de fapt prima parte a temei pe care o are acum în studiu: evitarea ruperii prăjînilor grele la foraj...
(Continuare în pag. a II-a)

Telegramă

Excelenței Sale
General-locotenent JOSEPH DESIRÉ MOBUTU
Președintele Republicii Democratice Congo
KINSHASA
Cu prilejul zilei naționale a Republicii Democratice Congo, adresez, în numele poporului român și al meu personal, sincere felicitări și urări de fericire Excelenței Voastre, de prosperitate și progres poporului congolez prieten.
Îmi exprim convingerea că relațiile dintre Republica Socialistă România și Republica Democratice Congo se vor dezvolta multilateral în folosul ambelor noastre popoare și al păcii în lume.
CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

FAPTUL

DIVERS

Aprovi-zionare

Ovidiu Busuioiescu era gestio-nar la Intreprinderea comercială interrațională Gura Humorului; Nicolae Bosancu — gestio-nar la magazinul alimentar din comuna Vama (Cîmpulung). Deși cei doi se aflau la cîțiva kilometri dis-tanță, lucrau mină în mină. Pri-mul era cu aprovizionarea (sus-țrîgese din gestiunea avută în pri-mire diferite măruri); al doilea, cu desfacerea (vindea mărurile subzilzitate de primul). Prejudi-ciul (plus mărurile degradate din neglijența primului) — 128.243 lei. Acum rolurile s-au schimbat. „Aprovizionarea” va cădea în sarcina justiției. El ră-mîn doar cu... prestarea.

Abandon

Doi vîrstnici aflați la cămînul de bătrîni din Băita-Nucet (Cri-șana) întrebă de sănătate pe cei 9 copii și 34 de nepoți ai lor. Moș Florian Silaghi, 84 ani, vrea să știe cum o mai duc co-piilor săi, Alexandru și Floarea (căsătorita Babu) din Oradea, Ioan (Salonta), Florian și Gheorghe (comuna Nojorid). La rîndul său, moș Pavel Birta întrebă pe fiii săi Traian (comuna Merluș), Si-mion (Satu Mare), Ion (București, str. Negru Vodă 32) și Ana (locuiește tot în București, dar de cînd n-a mai văzut-o, bătrînul i-a uitat adresa), dacă își mai amintesc de tatăl lor pe care l-au părăsit fără regret. Ce suflet aveți, copii nerecunoșcîtor? Va veni o vreme cînd veți fi bătrîni. Și dacă fiii voștri vor urma exemplul?

Examene

L-au cunoscut pe Silviu, „ar-tista la estradă”, R. B. din Timi-șoara și G. N. din Birlad veniseri în Capitală să dea admiterea la facultate. L-au cunoscut todată și pe Eugen Crăciun (domiciliu în Iași) și pe Ștefan Lăzărescu (47) care le-a invitat în apartamentul unui vîr din str. Bă. Navac 17, blocul G 13, et. IX. Candidatele au acceptat. Uitateșă pentru ce-venit în București. Aventura a început. S-au desputat sticle de vin. Mai tirziu, R. B. a intrat într-o încăpere alăturată. Silviu a urmat-o. Ca să scape de insisten-țele lui, devinute violente, fata a vrut să sară în balconul de la eta-ju 8, dar a alunecat și a căzut în gol. Nouă etaje! Acum se află la Spitalul de urgență. Va scăpa cu viață. Silviu a dispărut (pentru cît timp). Pentru cele două candi-date întimplarea constituie o pro-bă foarte severă de maturitate. N-au trecut-o. Sperăm c-au învă-țat totuși ceva.

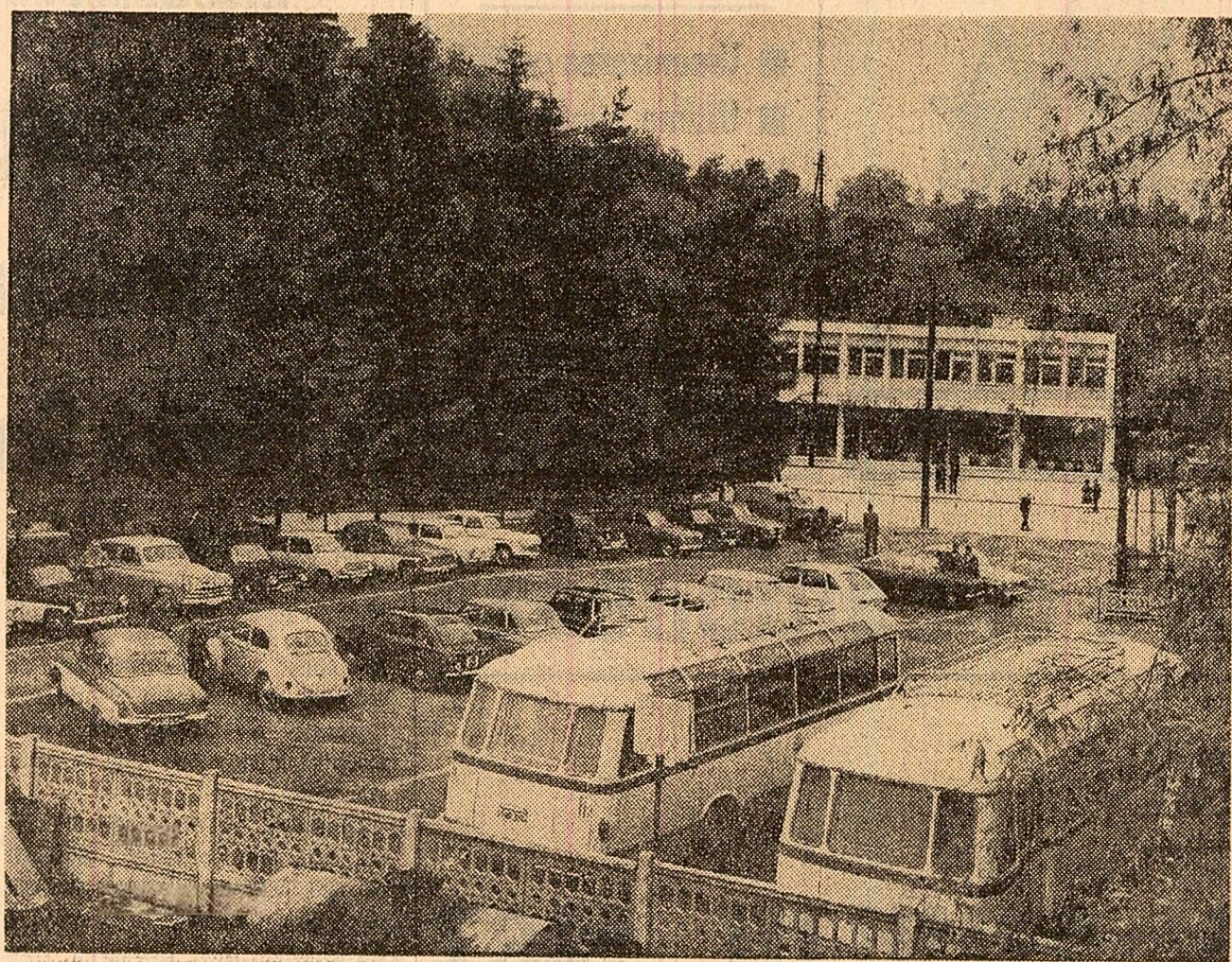
O tu, Neptun!

Luînd sub administrație hote-lerile din oraș, T.A.P.L. Galați a folosit prilejul pentru a deveni „casă mare”. Prima măsură: și-a instalat birourile în hotelul „Neptun” (1) ocupînd 23 de camere. Și acum, o socolată: 23 camere cu 60 de locuri, înseamnă, în medie, 900 lei pe noapte. 27.000 lei pe lună, 324.000 pe an. Iată venitul la care se renunță în dauna statului numai pentru ca T.A.P.L. să sîntă sîntă bine. „Neptun”. Cum i-o fi răbdînd zeul mărilor, nu stim! Să-si arun-ce tridentul dacă nu-l folosește!

O întrebare

Este de neînțeles cum se poate de o sentință înfrîntă de probelor de necontestat, lată faptelor: Virginia Timpeanu (67 ani) ocupă o cameră într-un apartament din blocul „Du-nărea” din București. În 1964 s-a mutat (Iolanda) la sora ei, propriet-a unui apartament. Avînd drept de exindere, soții Wagner, colocolari, probează că femeia locuiește, în fapt, la altă adresă și obîin ordin de repariție pentru camera respec-tivă. Dar bătrîna (care voia s-o „cedeze” altcuiva) care voia s-o procurării Generale recurs sub supra-veghere și vîlcărîndu-se că „nu am decît cămăruța asta” obține evacuarea familiei Wagner din camera pe care o ocupase legal, lată însă că sîntem în posesia unui act prin care Statul popular al romînilor Rm. Sîrat ne confir-mă că numita Virginia Timpeanu este proprietară a unui... conac (cu 6 camere care stau goale) în comuna Topliceni. Deci 1) are un conac la țară; 2) locuiește în a-partamentul sorei sale și 3) se mai „bate” virtuos pentru încă o cameră (afli de necesară familiei Wagner care așteaptă și un copil). Pe cine (și ce cauză) apără in-stanța?

Rubrică redactată de Ștefan ZIDARITA Ștefan DINICA cu sprijinul corespondenților „Scinței”

În stațiunea balneo-climaterică Geogiu Foto: Agerores

Umanizarea cetății

Provincia, altădată cenușeasă u-nei concepții edificare complexe, care s-a răspîndit unor exigențe de perspec-tivă, s-a ridicat astăzi pe verticală, oferind într-un timp record posibi-lități spectaculare. Astfel, orașe anodine, adevărate tîrguri sadoveniene în care timpul încremese în ceasuri și în oameni, au îmbrăcat marmura și culoarea, devenind cetăți ale soare-lui și bunului gust.

Există, adevărat, orașe în care inerția se mai păstrează, orașe în care relația arhitectură-arte plastice nu este încă satisfăcută pe deplin. Craio-va este unul din orașele țării în care, în ultima decadă, spațiul nou construit a fost văduvit de contribu-ția artelor plastice.

Deși orașul dispune de bogate tra-dii culturale, de clădiri de mare valoare arhitectonică, de ansambluri mo-numentale și spații verzi unice în țară, integrarea acestora în noile an-sambluri, continuitatea lor, crearea u-nui mediu citadîn elevat nu este încă realizată. Lecția orașelor Piatra Neamț, Galați, Iași etc. nu și-a găsit aici nici un ecou. Exis-tă o situație paradoxală a multor neîmpliniri. Ni se aminteste mereu că există bună-voință, că se mun-cește. Într-adevăr preocupare există, dar lumile trec și anii împresună cu ele și blocul administrativ al Combinatului Chimic Craiova este banal ca oricare alt bloc de pe stra-da Severinului. Magazinul copiilor și Agenția O.N.T. sînt lipsite de orice elemente decorative, holul cinematografului „Patria” de asemenea, ma-gazinele cu autoservire au aspect de cantină, căminele studențești și noile școli nu utilizează estic marmura și culoarea, nu le apropie de oa-meni. Parcul, loc deosebit de în-drăgît de craioveni, este lipsit de în-grijirea necesară, de statui și de po-doboale pe care le merită. Bulevar-dele Craiovei sînt lipsite de tranda-firi, beneficiind în schimb de vase uriașe de ciment colorat în toate ni-antele carubelului. Lipsa de bun gust este persistentă, aceste vase se află de altfel și în fața Centrului de istorie, filologie și etnografie din Craio-va al Academiei.

La Universitatea din Craiova, exis-tă o catedră de arhitectură peisagieră ale cărei proiecte sînt foarte aprecia-te și solicitate de alte orașe. De ce orașul unde există astfel de preocu-pări nu beneficiază de ele? Sînt co-noscute creatii ale artiștilor plas-tici pentru care s-au cheltuit sume considerabile și nenumărate luni de muncă și acum stau aruncate prin pivnițele și depozitele orașului. Oare comisiile speciale care se ocupă cu astfel de avize, dacă există, nu au vă-zut proiectul înainte de executarea lui?

Noua clădire a D.S.A.P.C.-Oltenia a fost dată în folosință de cîteva luni. Acest nou bloc turn, situat în apropie-rirea Teatrului Național, asigură un

anumit echilibru estetic părții respec-tive de oraș. Ne-am fi așteptat însă la soluții arhitectonice mai inspirate, la o decorare a exteriorului, deose-bită, avînd în vedere măcar faptul că acolo lucrează acei care dețin ga-ranția vitorelor reușite arhitectonice craiovene.

Un alt exemplu, ilustrativ este con-strucția Liceului de muzică și ar-te plastice. Inițial el fusese proiectat cu mai multe corpuri de clădiri, printre care unul cu 24 săli de clasă, iar cele-lalte care să cuprindă un număr mare de săli pentru disciplinele de specia-litate, ateliere de desen artistic, pictu-ră, sculptură, o sală de spectacole de 300 locuri, internat și cantină. Dacă ținem cont că acest liceu ar fi singura unitate de acest fel din regiune, pro-iectul era îndreptățit. Din acest pro-iect inițial, a prins viață, urmînd să se numească Liceul de muzică și arte plastice, numai primul corp cu 24 săli de clasă, restul ansamblului neputî-n-du-se termina nici măcar în cincinal.

Toamna aceasta noul liceu va fi terminat, urmînd să-si primească ele-levii. Aici este din nou o situație pa-radoxală. Fațada clădirii a fost pre-văzută cu două panouri decorative de aproximativ 60 de m² mozaic. S-a făcut un dez-viz, mai trebuia un deviz de la beneficiar, o aprobare de la banca de investiții, artiștii plastici trebuiau să primească banii necesari începerii lu-crului. De vreo două luni, însă, se tă-răgănesc lucrurile, și timpul trece și peste scurt timp școala va trebui să-si primească elevii. Aceștia sînt cei care au dreptul la frumos într-un loc unde sînt învățați pictura și sculptura și muzica.

Crearea unei specificități a orașului trebuie să stea întotdeauna în fața edifiilor respective. Inteligența lor tre-buie să umanizeze piața și lemnul, să le apropie de tradițiile existente în acel loc, de personalitatea tuturor celor care li înconjoară. Ce fel de specific poate fi asigurat Craiovei cînd pe unele din străzile centrale sînt plantați brazi, ca în orașele de munte, cînd în stațiile de autobuz se pun ste de coloane ale infinitului, care deni-grează sensul adevăratei coloane a lui Brâncuși? În pietele orașului e loc și pentru statuile eroilor. E loc și pen-tru Tudor și pentru Mihai Viteazul și pentru alte figuri istorice. Opera de artă așezată în for devine act de cul-tură, înobilă de timp și de cei care trăiesc în jur. Pentru a nu se aduce însă prejudicii banului gust, educației estetice care este prezentă mereu în discuțiile noastre, pentru a nu face să apară în locurile publice opere anoste este necesar să existe un colectiv re-strict de specialiști care să avizeze astfel de creatii. Un schimb de exper-iență cu arhitecți și artiști plastici din alte orașe ar fi, credem, deosebit de interesant. Nici alte măsuri menite să îmbunătățească starea de lucruri exis-

tență nu ar fi inutile. Instituirea unui concurs de proiecte, expoziții cu ase-menea proiecte care să primească sau nu girul cetățenilor ar fi de asemenea oportune.

A venit timpul cînd Craiova trebuie să intre hotărît în această competiție estetică pe care o propun orașele re-publici. Energiile materiale și morale se cer canalizate atent pe rutele celei mai scurte către dezideratul comun: confortul și esteticul unei civilizații superioare.

Mihail DUTESCU

Păsări călătore

(Urmare din pag. 1)

tor critici. Fără a fi navetist, nu împărtășesc întotdeauna păreriile au-torilor. Este foarte greșit, după pă-reea mea, să-i băgăm în aceeași oală pe toți navetiștii. Avem și noi navetiști în oraș, în raion. Unii lo-cuiesc în București, alții — în co-munele învecinate. Ei bine, mulți dintre ei sînt exempluri de corecti-tudine, de conștiințozitate. Respectă cu strictețe programul, nu pleacă de la serviciu pînă nu-si termină treburile, participă la viața obștească culturală a localității respective. Ce putem spune despre asemenea oa-meni? Pe noi navetistul chiulangaie ne supără, adică acei oameni care în-tirzie de la serviciu (uneori cite 2-3

ore), lucrează nu după program, ci după mersul trenurilor; lipsesc ne-gal, împărtășesc adesea, ilegal, certificate de boală. Unitățile medicale din Găești au aproximativ 90 de medici. Dintre ace-știa aproape două treimi sînt na-vetiști. Ne vom referi la cei care nu-si onorează numele și profesia. Acesta pleacă din București cu o-celularul de la ora 7. La ora 8 sînt în Găești. Programul începe însă la 7.30. Deci, o primă jumătate de oră s-a dus. Dar întîrzierea abia începe. Nu toți medicii lucrează în Găești. Au posturi în raion, unde lucrează abia la 9-10. Și pe urmă? Trenul cel „mai potrivit” înapoi spre București este cel de la ora 12. E ușor de inte-les ce urmează: abia ajuns la serviciu,

navetistul se pregătește de plecare. Asistența medicală? Un simulacru. Se uită cu un ochi la bolnav, iar cel altu la ceasornic. Medicul se adăune de raion ne povestește „Dorința acestor medici pasageri de a scurta programul este atît de mare, încît folosesc în acest scop toate tertipurile posibile. Să vă dau un caz. La dispensarul din co-muna Mășuța lucrează un medic im-pertor: Silvia Coter și Meri Con. Navetiste. Vin la slujbă cu trenul de 8 și pleacă (nu întotdeauna) cu cel de 12. Într-o zi, am vizitat dis-pensarița pentru de urgență. Meri Con zice: „Nu mai pot stîrni nici o clipă. Am un caz grav în comună”. „Dă fuga — am îndemnat-o eu. Alăergă”. Din pură curiozitate, m-am dus to-

tusi către gară. Și pe cine găsece acolo? Pe Coter. Aștepta trenul de 12... Mai mare rusinea. Oamenii care n-au respectat nici fată de profesia așteasă, nici fată de sănătate, pe care au datoriat să-i ocrotască.”

Cele mai multe absențe de la post sînt deținute, de departe, de medicii navetiști „bolnavi”. În regiunile Ar-ges, București, Dobrogea, Oltenia și Pitești o adevărată molimă. Se adună mii de zile absente de la slujbă „din motive de boală”. — De fapt, ne spunea medicul șef de raion, că să scape, pentru un timp, de navetă, își procură certifi-cate de boală. De unde? Tot de la București. Iată un scurt catalog al unităților „largi la inimă”: circum-scripțiile nr. 17, 20, 25, 103, 136, 150; policlinicele Grivița, Giurgiu, Bucur, Colțea, Panduri, Ianclou. Așadar în casele unui medic navetist se echivează de la îndatoririle pro-fesionale l-am descris. Rămîne de vă-zut ce măsuri vor lua organele competente.

„ALIMENTUL SUFLETELOR NOBILE”

(Urmare din pag. 1)

— Ca să ajung la capătul cercetării o să-mi mai tre-buie un an. Rezultatul de vîrstă, de care vîrstă — 83 de ani — nu-l împiedică să fie „pionier” al unui domeniu de activitate absolut nou în România: forajul pe mare, în soclul continental din fața litoralului.”

— Este marea pasiune a momentului acesta — ne declară în ing. M. Cocorand — și „momentul” va dura ceva mai mult, ca în orice cercetare care se vrea te-meinică, iar eu am timp. Desi las în urmă destule teme de studiu dese pînă la capăt, spiritul meu de investigație nu se astîmpără. Am lucrat în domenii privind tehnologia de foraj, am fost un fel de „nas” al multor sonde noi, căci aici, în institutul nostru, se stab-ilește și se determină reg-imurile de foraj care tre-buie aplicate pentru mări-re vitezelor, pentru micșo-rarea prețului de cost, pen-tru eliminarea dificultă-ților și complicațiilor și pen-tru deschiderea în condiții optime a straturilor pro-ductive. Munca depusă se întemeiază, vrei, nu vrei, pe o sumedenie de cunos-tințe. Cîi vorbim pe puțin trei limbi străine fiecare, noiăștia, mai bătrînii, hai să zicem că nici asta nu-l mare lucru. Să trecem totuși în contul anilor, că-s și ei bunii la ceva: adunî, dar numai dacă este stingător. Una fără alta nu se prea poate,

Ce s-ar mai putea face

Directorul Institutului de cercetări din Cîmpina, dr. ing. Gheorghe Alden, tine să ne explice în ce fel vede continuarea colaborării, la munca de cercetare, a ca-drelor iesite la pensie: — Noi vom încheia con-tracte de executare de lu-crări de cercetare și sîntem gata să facem acest lu-cruri cu oricine doreste să-si continue cercetările și pre-zintă garanția unor rezul-tate — astfel încît nu ne vom lipsi de aportul sub-stanțial pe care îl aduc în comun oamenii îl pot aduce. Ei vor avea acces și pe mai de-partea la laboratoarele noastre, cei tineri — încadrăți — nu vor pierde legătura cu predecesorii lor și vor fi astfel sprijinți în rezol-varea temelor pe care le au în studiu. Iată de ce formula mi se pare potri-vită specificului muncii de cercetare — nu numai la noi, și mi-ăs permite să sugerez aplicarea ei în cit mai multe institute de cer-cetare din țară. Din punct de vedere legal, extin-derea sistemului contrac-telor cu pensionarii în munca de cercetare — pe o temă de studiu fixă se încadrează în H.C.M. 1037/1952 care reglementea-ză planificarea, cheltuirea și controlul fondului de salarii pentru personalul nescripțic, asemenea con-tracte putîndu-se deci în-cheia și onora legal și con-venabil pentru ambele părți. Avantajele sînt mul-tiple: folosirea în conti-nuare a experienței celor vîrstnici, un mijloc în plus de calificare a cadrelor mai tinere, economii de salarii și posibilități în plus de

promovare a cadrelor tî-ne, prin crearea de locuri disponibile în schemă. În general, tîm să preciziez că o astfel de măsură ar tre-bui aplicată cu discernă-mînt de la caz la caz, adică numai în cazurile în care omul care iiese la pen-sie reprezintă efectiv o va-loare, fiindcă, de ce să nu recunoaștem deschis, argu-mentul vîrstei — în sine — nu este suficient ca să a-garanție unei calificări ma-xime, a unei vocații. Ne propunem ca pensionarii ace-știa care depășesc — prin tot ceea ce au făcut și mai pot încă face — nivelul o-bișnuit, să păstreze perman-ent legătura cu noi, să ră-mînă un fel de consultanți sau consilieri, titlatura fiind cea mai puțin impor-tantă în asemenea situații. Sîm de vorbă și cu prof. dr. Ana Aslan, directoarea Institutului de Geriatrie București: — Toți gerontologii lumii sînt de acord într-o privin-ță: și la bătrînet, munca îi face omului o deosebită plăcere. Inacțiunea provo-că suferință, determină scă-derea „tonusului” general și astfel gîndurile se sting. Iată de ce mi se pare de o deosebită noblete preve-derea actualei legi a pen-siilor, care permite celor capabili să-si continue ac-tivitatea. Dar cum bătrî-ne înseamnă totuși bătrî-ne, și nu toți pensionarii ating acest prag în același fel, este bine ca omul să aibă, încă din tinerete, o a doua preocupare, căreia putem să-i mai zicem și „ocupatie de tranziție”: pescuitul, filatelia, şahul, lectura etc. în așa fel încît, după pensionare (și în e-ventualitatea că nu-si mai continuă activitatea „de bază”), să nu rămînă abso-lut inactiv, căci schimbarea praă bruscă a ritmului existenței, a cadrului și o-

lății de pîldă că, urmînd un alt exemplu, Casa de ajutor reciproc din Pi-tești organizează actual-mente un cabinet medical. La Institutul de Geriatrie au venit cel din Pitești cu rugămintea ca noi să spri-jim specializarea acor-dînd un stagiu unui medic pensionar, tocmai în ve-derea deschiderii cabinetului care urmează să funcțio-neze pentru membrii Casei de ajutor din Pitești. Ad-mirabilă inițiativă: atît medicul cit și personalul sanitar sînt recrutați din mijlocul pensionarilor. De asemenea, sîm că nu sînt suficiente spații de joc pentru copii, că suprav-gherea copiilor lasă, uneori, de dorit. În același timp, avem suficiente cadre califi-cate la țară în pensie, care ar putea da o hotărîtoare mîna de ajutor în această chestiune. Ce bine ar fi, dacă de exemplu Casele de ajutor reciproc, în colabo-rare cu cooperatiile și sfîrturile populare, ar amena-ja niste locuri de joacă în aer liber, îngrădite, a că-dor supraveghere să cadă în sarcina unor învățăto-ri. Pe ambele părți, în-țeleg, profesorii pensionari ar putea să dea lecții acasă elevilor mai slab pregătii la unele materii. Sînt con-tracte legitime la pensie, care — și materialmente, dar mai ales spiritualmente — iar celorlalți nu le-ar fi decît de un maxim folos, inclusiv copiilor care ar avea ce învăța de la oamni-cu o carieră pedagogică de trei, patru decenii. Dar cîto și mai cite nu se pot face cu inițiativă, cu fantezie și, mai ales, cu pasiune. Pen-sionarii reprezintă o avu-ție care trebuie fructifica-tă de la caz la caz — spre mîntuirea lor și a celorlalți.

ULTIMA ȘUETĂ

Pînă acum cîteva luni am fost douăsprezece, deoarece pînă ne ve-am să vedeți puțin mai tirziu de ce nu mai sînt) salariat la o unitate a unei anumite cooperative produ-ctoare de bîmuri de larg consum. Unitatea noastră se ocupa (acum nu se mai ocupă și o să vedeți de ce) cu colorarea, sortarea și spălarea borcanelor. Aparent, desigur, obiec-tul muncii unității noastre ar pu-tea să pară mărunț, unora chiar ri-dicol, dar adevărul este că unita-tea noastră era o unitate foarte se-rieasă care lucrea în sectorul ad-ministrativ al unității. Căci existau zece oameni care se ocupau de sortarea și spălarea borcanelor, și noi, tot zece, adică „tovarășii de la birouri”, cum ni se zicea cu o expresie populară, care înțeam e-vidența borcanelor intrate și iesi-te, evidența borcanelor refuzate, e-vidența borcanelor crăpate sau pur și simplu sparte (căci au fost ca-zuri), făcîm fișele de prezență, fă-cîm statele de salarii, împărțeam salariile, primele, ajutoarele de concedii, boală, naștere și inmor-mintări (căci au fost cazuri), pre-lucram instrucțiunile de tehnică securității muncii în vederea pre-venirii accidentelor, făcîm pri-nă la cioburii (au fost cazuri) și multe altele. Toate aceste sarcini noi, cei de la birouri, le îndepli-neam cu foarte mult succes, căci cine nu crede se poate convinge după statele cu prime, căci nu a fost lund și trimestru ca treurul dîntre noi să nu fie stimulat din punct de vedere material. Dar a-mînștră cele mai dragi nu mi-au ră-mas de pe urma succeselor în muncă, ci a relațiilor plăcute și prietenești care au existat între noi, salariații. Trebuie să vă spun că pentru mine, cel puțin, a veni la serviciu era o mare bucurie. A-cesta mă plăcea cel mai mult. La ser-viciu nu. De ce? În primul rînd momentul acela al venirii la ora opt, cu primele impresii schim-bate între ora opt și opt și trei-zeci, în timp ce scoteam din birou, în timp ce ascuțeam creto-nele, curățam gumele, acele impresii fugare legate de aglomerația din tramvaie și autobuz, pre-cum și comentariile pe marginea metrelor de foraj în cazul să-let de luni, iar în celelalte zile tro-niile adresate de rapidiștii antirapi-distiilor sau invers, astfel încît, cum vă spun, pe la opt și jumă-tate ne apucam de lucru cu toții foarte bine dispuși. La zece trei-zeci oream lucrul o jumătate de oră și mîncam. Mîncam pînă pe la

foileton de Ion BĂIEȘU

lariășii din sectorul productiv să intre în această perioadă în birouri, dar se retrăgeau imed-iat cînd ne vedeau mîncînd, căci îi obișnușeam pe toți nu acest ob-icet civilizată: să respecte omul cînd mîncînd.

După ce se termina masa, înce-peam lucrul cu foarte multă bu-nă dispoziție și cam la ora unu eram gata, căci, între noi, nu se vorbea, trebuia pe care o făcăm noi pîrea foarte simplă nu pentru că era simplă și ușoară, ci pentru că de-săvîșirea noastră în muncă era de mult un fapt împlinit, pentru noi nu ezitam practic o problemă im-plicată din a rezolva rapid situa-ția borcanelor, fie intrate, fie iesite, fie crăpate. Pe la ora unu, poate chiar unu fără un sfert, madam Măndica punea cafelele la fier. Nu pentru toți funcționarii, deoarece unii dintre noi, fără a o țigi pe madam Măndica, își făceau singuri cafelele. Deci, în jur de unu, unu și zece, țeseam cu toții în hol sau pe balcon și ne beam cafeaua. Ca să nu sîmcer, pot să vă spun că de-acesta erau cele mai frumoase cli-pe din cele opt ore petrecute de mine în cîmpul muncii. Căci nu cafeaua era totul, ci discuțiile pur-tate. Căci așa zicea întotdeau-ne șeful nostru (cu un mic defect perfect, și el nu se supăra): „Hai, copii, să facem o șuetă”. Aici cred că este locul să vă explic mai a-mănunțit cum se desfășura o șue-tă în cadrul colectivului unității noastre. Se începea de obicei cu o problemă foarte generală, chiar cu o problemă de politică externă. Dar nu o problemă cunoscută de toată lumea, ci un amănunțit, de-cuza despre Jack Ruby, sau Sofia

Loren, sau despre festivalul de la Cannes, adică cea pîcînt, care să producă eferescența necesară, ce-va luat de la rubricile „De toate pentru toți” sau „Din lumea lar-gă”. Se trecea apoi la probleme in-terne, pornindu-se de la situația I.T.B.-ului și ajungîndu-se la can-canurile din lumea artistică și cu asta se încheia partea culturală a șuetei. Veneau apoi la rînd sala-riașii unității, cu multitudinea lor de probleme personale pe care co-lectivul nostru nu le ignora nici-o dată. Ce era foarte plăcut la a-cest capitol al șuetei era că apro-pie în fiecare zi lipsea cite unul dintre noi, ba bolnav, ba lipsit, ba ce să mai vorbim, iar apoi îl luam în discuție imediat pe cel absent. Îi „forfecam”, cum spunea șeful, în fel și chip, îi luam toate defectele și îi le puneam pe tapet, iar ce era mai interesant era că unorii lip-sea chiar șeful și atunci să fi vă-zut ce fi-l mai forfecam și pe el, cum știam eu să vînd amănuntele pe care le știam despre nevastă-sa, de cînd am fost odată împreună la muncă. Și trebuie să vă mai spun că colectivul nostru avea unu, nu gîmă, și cînd intra cite unul la „mijloc” nu țesea prea bine de-ac-co-lu, a fost cazul cu unul care de-ocultă o suetă mi-a dat mie două palme și șefului trei, cu altul care a vrut să-si dea demisia, cauză din care eu am preferat întotdeauna să nu lipsesc absolut niciodată de la ser-viciu și cred că mă pot considera singurul salariat care nu am fost victima șuetei.

De obicei, șuetele noastre se terminau tîrziu, adică se spunea-urile bancuri din oraș sau se gheica în cafele. La ora două re-luam lucrul iar la ora patru fără un sfert începeau pregătirile de plecare. Așa cum am spus la început, viața în unitatea noastră a fost foarte plăcută. Zic „a fost” deoa-rece acum nu mai este. Unitatea noastră a fost desființată. Exista printre salariații nostri un indivi-d care ne-o cocea de mult. Cum ne-a torținat întotdeauna? Simțeam că ventat o mașinărie care, după ce o pui în priză, sortază singur borcanele, le spală și le așează în lăzari. Dar nu numai atît. Masina înregistra în același timp macina-tele intrate, borcanele iesite și ha-canele deteriorate, adică făcea exact ceea ce făcăm și noi.

Indivdul a avut chiar tupeul să ne anunte această veste chiar în timpul șuetei, mai precis în mo-mentul în care madam Măndica ne gheica în cafele. O fi făcut-o anu-me? Nu e exclus.

A doua zi a avut loc ultima noastră șuetă. Pe cine credeți că l-am forfecat?

pagina economică

Duel cu pierderile planificate

Convorbire cu tov. Ion ANDREI
directorul Uzinei metalurgice Bacău

In Uzina metalurgică din Bacău se produce instalații pentru industria alimentară și piese de schimb pentru uzul petrolifer. O pondere însemnată în planul producției globale au armăturile din fontă pentru instalațiile petrolifere, de încălzire și apă, precum și pentru rigurile. Cu toate că la aceste sortimente uzina realizează în ansamblu beneficii, totuși un număr de 30 de tipodimensiuni se produc de ani de zile cu pierderi planificate. Și pentru anul în curs s-a prevăzut o pierdere în valoare de aproape milion și jumătate de lei.

In luna iulie a anului trecut, C.C. al P.C.R. din decembrie 1966, în întreprindere s-a desfășurat o largă acțiune pentru rentabilizarea acestor produse. Numeroși ingineri, tehnicieni, economiști au analizat și continuă să analizeze în mod organizat, în fiecare secție și atelier, posibilitățile de reducere a cheltuielilor de fabricație. Studii efectuate și propunerile făcute de oamenii din secții au permis să fie descoperite însemnate rezerve interne și să se stabilească măsuri concrete care, aplicate operativ, dau rezultatele scontate. În legătură cu măsurile întreprinse și eficiența lor, am adresat câteva întrebări tov. ION ANDREI, directorul uzinei.

— Din câte cunoaștem, acțiunea de rentabilizare a început în urmă cu două luni, în primul trimestru al anului. Care sunt direcțiile în care s-a acționat în vederea rentabilizării tuturor produselor?

— Dat fiind că în uzina noastră cheltuielile legate de materii prime și materiale au ponderea cea mai ridicată (aproape 70 la sută) în totalul cheltuielilor de producție, ne-am îndreptat atenția spre găsirea acelor căi care să ducă în mod direct la reducerea consumurilor materiale. Cum era și firesc, obiectivul primordial pe care îl urmăream a fost micșorarea consumului de metal. Așa erau două: pe de o parte, re proiectarea reperelor principale, iar pe de altă parte, evitarea rebuturilor. În acest scop, în cadrul serviciului constructor-să am organizat o grupă de concepție care se ocupă numai de re proiectarea produselor care se realizează cu pierderi. Până acum au și fost re proiectate 12 tipodimensiuni, prin care se realizează o economie de metal în valoare de aproape 400.000 lei.

Nu au fost neglijate nici celelalte articole de calcul care determină, într-o măsură mai mare sau mai mică, nivelul prețului de cost. În fiecare secție s-au introdus pentru toate materialele de regie fișe limită cu ajutorul cărora se urmărește zilnic cantitatea consumată în funcție de plan. S-au luat, de asemenea, măsuri pentru mărirea duratei de lucru a sculelor, dispozitivelor, verificatoarelor, a aparatelor de măsură și control, precum și pentru mai buna conservare și folosirea mai rațională a modelelor de turnare. La turnătorie, prin montarea unor noi mașini de format și prin scoaterea în afara spațiului productiv a unor uscătoare, s-a mărit capacitatea de producție cu peste 100 de tone. Eficiente se dovedesc și măsurile care vizează înlăturarea rebuturilor. Prin îmbunătățirea rețetei de fabricație a pieselor turnate din fontă, prin turnarea în cochile a unui număr mai mare de repere și prin îmbunătățirea tehnologiei de fabricație a atelei (rul de uzină), procentul de rebuturi a fost redus cu 1,2 la sută față de aceeași perioadă a anului trecut.

S-a dovedit astfel în practică, că uzina noastră dispune de mari rezerve de rentabilizare.

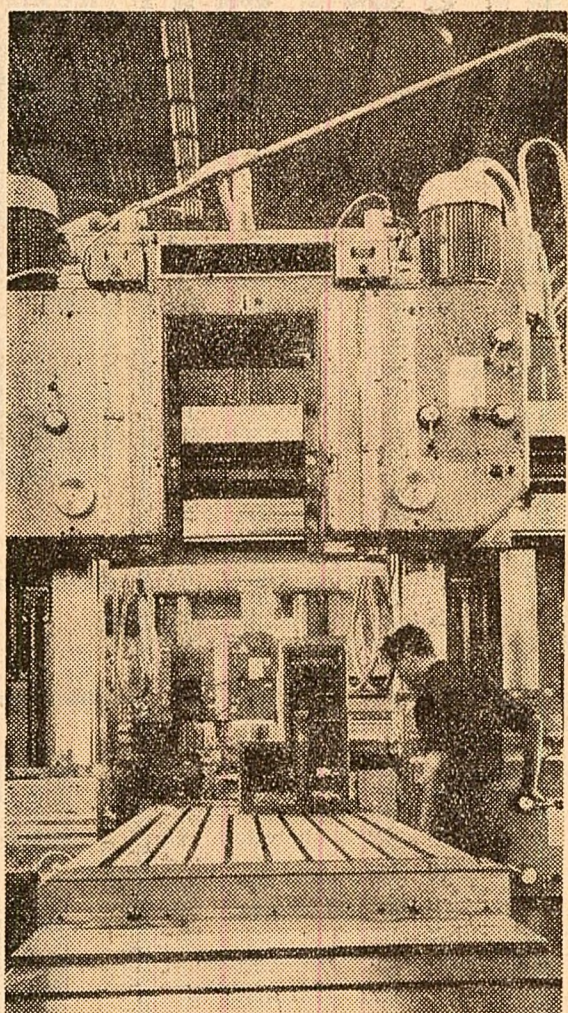
— Sistem de acum la jumătatea anului. Ce rezultate au fost obținute?

— Previzunile noastre și calculele întocmite și-au dat dreptul la confirmarea imediată după aplicarea primelor măsuri. Le teminem rezultatele. La cele 19 produse fabricate în această perioadă am obținut o reducere a pierderilor planificate în valoare de 240.000 lei. 10 dintre acestea au fost rentabilizate.

— Prima etapă a acțiunii de rentabilizare s-a încheiat. Considerați că au fost epuizate toate rezervele de reducere a cheltuielilor de producție? Ce acțiuni v-ați propus să întreprindeți în viitor pe această linie?

— Un colectiv special organizat din rîndul căruia fac parte ingineri, tehnicieni și economiști, studiază în continuare posibilitățile de ieșinire a produselor, căutând noi rezerve care, puse în valoare, să asigure sporirea productivității muncii, reducerea cheltuielilor de producție. În acest scop, se întreprind acțiuni, să zicem așa, mai urgente, în secția uzină, bunoară, se lucrează la punerea în funcțiune a unui strung Carusel pentru rularea inelelor de la vane. Cu acesta, pe lângă faptul că se vor economisi mari cantități de bronz, se va reduce și consumul de manoperă cu circa 10 la sută. Tot aici se confecționează serie de dispozitive cu randament sporit pentru atelele de uzină mecanice. La turnătorie, specialiștii noștri studiază posibilitatea înlocuirii unor materiale scumpe — cum este, de pildă, bronzul — cu altele mai puțin costisitoare, la anumite părți componente ale pieselor. Totodată, ne preocupăm de creșterea unor condiții optime pentru a realiza în turnătorie și acele repere pe care ni le fabrică în prezent alte uzine din țară, în cadrul planului de colaborare. Experiența câștigată până acum o vom dezvolta în continuare, în strînsă legătură cu acțiunea de organizare științifică a producției și a muncii.

Gheorghe BALTA
correspondentul „Scintei”

Fabrica de mașini-unelte și agregate — București. Freză portal de 1.000 mm intrată de curînd în fabricația de serie

Pe banii cui fac beneficiarii lux de „maniere“?

In cazul în care la recepție se constată neajunsuri de ordin cantitativ sau calitativ în execuția investiției, beneficiarul, după cum bine se știe, în baza actualului legislații care reglementează relațiile dintre beneficiar, constructor și proiectant, are obligația fermă să ceară respectarea integrală a clauzelor contractuale, mergînd pînă la penalizarea părții din vina căreia anumite lucrări nu s-au realizat la timp și de calitate.

Din cei 16 beneficiari, cu o pondere mare în volumul lucrărilor de investiții din raza Direcției operative a Băncii de Investiții Timișoara, un număr de 9 nu au pretins nici un leu drept penalizări de întîrziere, deși la majoritatea covârșitoare a lucrărilor, constructorul nu a respectat termenul de execuție. Or, o asemenea atitudine îngăduitoare nu este de natură să întărească răspunderea constructorului pentru realizarea la timp, integrală și de

calitate a noilor lucrări de investiții.

In fond, aplicarea penalizărilor trebuie să acționeze ca un element de dinamizare, în scopul prevenirii anumitor consecințe economice nefavorabile ce pot fi generate de tărăgănarea execuției sau calitatea necorespunzătoare a lucrărilor. De gravitatea acestor consecințe ne-am putut da seama în timpul analizei efectuate la Întreprinderea regională de electricitate-Banat. Aici, din 100 obiective examinate, la 76 termenele de predare a construcției au fost depășite cu 15—20 de luni, fără ca întreprinderea să prezinte constructorului vre-o penalizare din totalul cuvenit de peste 1,8 milioane lei. Cazul cel mai semnificativ îl constituie magistrala de termoficare a orașului Arad, în valoare de peste 8,5 milioane de lei. Conform contractului, acest obiectiv trebuia să fie dat în funcțiune la 30 aprilie 1962. Dar nici pînă în luna martie 1966, un vo-

lume de lucrări de aproape 4 milioane lei nu era încă recepționat din cauza numeroaselor remedieri care, timp de... cinci ani, nu fuseseră încă terminate. Aceasta a însemnat milioane de lei imobilizați ani de zile în lucrări neterminate. Nu mai vorbim de nenunțările și repetatele remedieri care au fost făcute în toți acești ani au costat alte câteva sute de mii de lei în plus.

Cu totul de neînțeles este faptul că recepționarea lucrărilor este neglijată chiar și atunci cînd obiectivele au fost terminate integral sau le-au expirat perioadele de verificare în exploatare. O atare situație am întâlnit-o în multe dintre unitățile pe care le-am analizat — I.L.L.-Timișoara, Institutul politehnic Timișoara, secția de drumuri a Sfatului popular regional Banat. Mă opresc totuși din nou asupra situației existente la Întreprinderea regională de electricitate Banat. Deși termenul de verificare în exploatare stabilit prin procesul verbal de recepție provizorie a expirat de peste 2 ani, mai există și azi 36 de obiective pentru care „nu s-a reușit” încă să se convoace comisiile pentru recepționarea definitivă. S-a ajuns în situația ca pentru numeroase lucrări de investiții terminate să nu fie definitivate procesele verbale de recepție după 5—15 luni.

Insuficienta preocupare a unor beneficiari pentru recepționarea la timp a lucrărilor este dublată, în aproape toate cazurile, de dezechilibrul cu care aceștia urmăresc efectuarea remedierilor stabilite cu ocazia recepției provizorii sau definitive. Din totalul de 340 de obiective date în funcțiune sau folosite și recepționate în anii 1965—1966 în regiunea noastră, la 92 obiective s-au constatat 1.022 articole de lucrări cu deficiențe. Numai în câteva cazuri izolate beneficiarii au stabilit valoarea lor, solicitînd retragerea ei din contul constructorilor. În rest, s-au mulțumit doar să constate deficiențele. La data controlului, beneficiarii respectivelor lucrări nu aveau cel puțin idee dacă au fost sau nu efectuate remedierile.

Caruselul concesiilor și „bunelor relații”, pe seama bugetului statului, trebuie să i se pună capăt. Oamenii care nu vor să-și strice relațiile cu alții n-au decît să facă pe culanții dar pe banii lor. Pe primul plan în relațiile dintre beneficiar și constructor trebuie să troneze înalta răspundere, simțul datoriei față

de marile sarcini ce le stau în față în actuala etapă de dezvoltare a economiei. În acest sens trebuie înțelese și aplicate cu strictețe reglementările în vigoare.

Organele de control și revizii trebuie să aibă o poziție fermă față de asemenea atitudini de cocloșire și repetatele remedieri din activitatea constructorului, să dovedească consecvență în urmărirea dispozițiilor pe care le dau. Nu se poate trece cu vederea răspunderea organelor Băncii de Investiții în ce privește existența acestor deficiențe.

Pentru înlăturarea grabnică a lipsurilor constatate în activitatea organelor Băncii de Investiții în ce privește urmărirea și recepționarea lucrărilor de investiții. Direcția de control și revizii Banat, prin adresa 1042 din 30 martie 1967, a adus la cunoștința conducătorilor succursalei regionale a Băncii de Investiții gravele neajunsuri existente la întreprinderile beneficiare de investiții, solicitînd luarea de măsuri pe plan regional în vederea întăririi controlului bancar. Ne-a surprins însă răspunsul acestora care, prin adresa nr. 2242 din 17 aprilie, semnată de directorul adjunct P. Sentomșan, arată că potrivit circulei Băncii de Investiții 30/1963, sarcinile lucrărilor de investiții constau în „atenționarea întreprinderilor care nu-și respectă obligațiile contractuale, prin acte de control sau adrese și în sesizarea Arbitrajului de Stat prin Oficiul juridic al succursalei, în cazul cînd nu se iau măsuri de remediere în termen de 30 de zile de la atenționarea întreprinderilor în cauză”. Este oare aceasta o înțelegere corespunzătoare a răspunderii pe care trebuie să o aibă lucrătorii Băncii de Investiții față de creșterea eficienței economice a fondurilor de investiții? Categorie, nu.

Desigur, în ce privește organizarea și desfășurarea recepționării lucrărilor de investiții, un rol deosebit de important îl au organele tutelare ale beneficiarilor de investiții. Considerăm că acestea, la rîndul lor, nu au acordat atenția cuvenită acestei importante probleme și, de aceea, apare necesar ca ele să reflecteze cit mai urgent asupra măsurilor ce trebuie luate în acest domeniu.

Constantin ȘTEFANIDE
controlor revizor
în Direcția de control și revizii a regiunii Banat

(Urmare din pag. 1)

Din pricina excesului de umiditate, o serie de terenuri n-au putut fi însămînțate la timp. Chiar în aceste condiții există posibilitatea reală ca de pe fiecare palmă de loc să se obțină recolte bune, prin însămînțarea cu hibrizii de porumb extratimpurii, care au o perioadă de vegetație scurtă cuprinsă între 90—100 zile. Experiențele întreprinse, ca și practica unor unități agricole arată că la o densitate de 50.000 plante la hectar se poate realiza o producție normală de 3.500—4.500 kg boabe. Dar nu numai terenurile care au rămas neînsămînțate, ci și cele de pe care se recoltează acum orz și alte culturi timpurii pot fi utilizate. Subliniem necesitatea de a se extinde fașolea și soia pentru boabe precum și fașolea pentru păștii în

terenurile irigabile. De asemenea, pe aceste terenuri, pot fi cultivate cu succes roșiile și varza de toamnă, diferite rădăcinoase etc.

Una dintre cele mai mari posibilități care ne stau la îndemînă pentru sporirea substanțială a resurselor de furaje este extinderea culturilor duble de plante de nutreț pentru masă verde și siloz. Este necesar ca aceste posibilități să fie puse în valoare, ținînd seama de faptul că există o rezervă serioasă de umiditate în sol.

O problemă de maximă importanță economică o constituie costul, transportul și depozitarea furajelor. În această perioadă trebuie urgentată recoltarea trifolielenilor, organelor zîndu-se totodată campania de strîngere a finului de pe cele aproape 1,5 milioane hectare fînețe naturale. Prin grăbirea acestor lucrări se poate obține în plus o coasă bună de otavă. Un mare câștig se poate realiza prin extinderea metodelor

de mare însemnătate sînt măsurile luate pentru îmbunătățirea activității în gospodăriile de stat unde, pentru prima dată, femelele agricole — unități de bază în agricultura de stat — vor desfășura ceea ce în mod curent numim campania de recoltare. De asemenea, stațiunile de mașini și tractoare și cooperativele agricole de producție s-au pregătit temeinic pentru recoltarea pășozelor. Și în aceste unități tractoarele, combinele și celelalte utilaje agricole au fost reparate și revizuite în condiții mai bune decît în alți ani.

Una din problemele care trebuie să stea permanent în atenția conducătorilor unităților agricole socialiste, a consilierilor agricole și uniunilor cooperatiste regionale și raionale este aceea de a folosi la maximum toate forțele și mijloacele existente, pe baza unui plan de măsuri judicios întocmit, astfel ca strînsul recoltei să nu întîrzie

nici măcar cu o zi. Am vrea să atragem atenția asupra practicii greșite de a se aștepta ca recoltarea să se facă peste tot numai cu combinele. Pentru a evita pierderile de recoltă, alături de combine să fie utilizate și mijloacele mai simple, inclusiv cosele și secerile, mai ales acolo unde grîul este căzut.

Considerăm că este cazul să subliniem necesitatea îmbunătățirii stilului de muncă al organelor agricole în sensul măririi eficienței și operativității lor în campania agricolă. S-a observat, în anii trecuți, tendința unor specialiști de la regiuni și raioane de a trece prin unitățile agricole ca niște simpli controlori, din goana mașinii, dînd tot felul de dispoziții, fără a ține seama de planurile de măsuri ale unității respective. Insistăm asupra acestor probleme deoarece activitatea specialiștilor, a tuturor lucrătorilor organelor va câștiga în eficiență dacă cei din organele de îndrumare și control, toți cei chemați să contribuie la bunul mers al lucrărilor de recoltare vor sprijini din timp unitățile să-și stabilească un plan judicios de muncă, cumpînîndu-și bine forțele, iar în timpul campaniei vor controla faptele cu se aplică măsurile stabilite vor rezona imediat, pe loc, în fiecare unitate orice deficiență i vită.

Stabilirea datei începerii recoltei și a măsurilor care trebuie luate, o mare răspundere revine specialiștilor din unități; ei sînt aceia care au datoria să stabilească momentul optim pentru începerea recoltei, pe fiecare parcelă și la fiecare soi cultivat în unitatea respectivă. Împreună cu conducerea cooperativei agricole, specialiștii trebuie să calculeze și să aprecieze cu grijă posibilitățile reale care există pentru recoltarea mecanizată și ceea ce trebuie să fie strîns cu mijloace manuale. Aceasta va permite să fie evitate situațiile ca acela din anul trecut cînd într-o serie de regiuni din nordul și centrul țării, îndeosebi în zonele de deal, cîntîndu-se aproape numai pe recoltatul mecanizat, strînsul grîului a întîrziat foarte mult. Antrenarea largă a cooperativelor la secerișul grîului în perioada de pirgă va asigura evitarea pierderilor de boabe. Se poate aprecia că prin această măsură se câștigă, în medie, aproximativ 200—300 kg de grîu la hectar, ceea ce înseamnă foarte mult, atît pentru cooperativele agricole și membrii lor, cit și pentru economia țării în general.

RECOLTA ANULUI 1967

terenurile irigabile. De asemenea, pe aceste terenuri, pot fi cultivate cu succes roșiile și varza de toamnă, diferite rădăcinoase etc.

Una dintre cele mai mari posibilități care ne stau la îndemînă pentru sporirea substanțială a resurselor de furaje este extinderea culturilor duble de plante de nutreț pentru masă verde și siloz. Este necesar ca aceste posibilități să fie puse în valoare, ținînd seama de faptul că există o rezervă serioasă de umiditate în sol.

O problemă de maximă importanță economică o constituie costul, transportul și depozitarea furajelor. În această perioadă trebuie urgentată recoltarea trifolielenilor, organelor zîndu-se totodată campania de strîngere a finului de pe cele aproape 1,5 milioane hectare fînețe naturale. Prin grăbirea acestor lucrări se poate obține în plus o coasă bună de otavă. Un mare câștig se poate realiza prin extinderea metodelor

de mare însemnătate sînt măsurile luate pentru îmbunătățirea activității în gospodăriile de stat unde, pentru prima dată, femelele agricole — unități de bază în agricultura de stat — vor desfășura ceea ce în mod curent numim campania de recoltare. De asemenea, stațiunile de mașini și tractoare și cooperativele agricole de producție s-au pregătit temeinic pentru recoltarea pășozelor. Și în aceste unități tractoarele, combinele și celelalte utilaje agricole au fost reparate și revizuite în condiții mai bune decît în alți ani.

Una din problemele care trebuie să stea permanent în atenția conducătorilor unităților agricole socialiste, a consilierilor agricole și uniunilor cooperatiste regionale și raionale este aceea de a folosi la maximum toate forțele și mijloacele existente, pe baza unui plan de măsuri judicios întocmit, astfel ca strînsul recoltei să nu întîrzie

nici măcar cu o zi. Am vrea să atragem atenția asupra practicii greșite de a se aștepta ca recoltarea să se facă peste tot numai cu combinele. Pentru a evita pierderile de recoltă, alături de combine să fie utilizate și mijloacele mai simple, inclusiv cosele și secerile, mai ales acolo unde grîul este căzut.

Considerăm că este cazul să subliniem necesitatea îmbunătățirii stilului de muncă al organelor agricole în sensul măririi eficienței și operativității lor în campania agricolă. S-a observat, în anii trecuți, tendința unor specialiști de la regiuni și raioane de a trece prin unitățile agricole ca niște simpli controlori, din goana mașinii, dînd tot felul de dispoziții, fără a ține seama de planurile de măsuri ale unității respective. Insistăm asupra acestor probleme deoarece activitatea specialiștilor, a tuturor lucrătorilor organelor va câștiga în eficiență dacă cei din organele de îndrumare și control, toți cei chemați să contribuie la bunul mers al lucrărilor de recoltare vor sprijini din timp unitățile să-și stabilească un plan judicios de muncă, cumpînîndu-și bine forțele, iar în timpul campaniei vor controla faptele cu se aplică măsurile stabilite vor rezona imediat, pe loc, în fiecare unitate orice deficiență i vită.

Răspunsul la Hotărîrea partidului: o productivitate înaltă, rentabilitate ascendentă

(Urmare din pag. 1)

ole acestor muncitori vor sporii cu circa 600.000 de lei.

Ne dăm destul de bine seama că nu numai ei, ci și întregul nostru colectiv va trebui să intensifice eforturile în scopul asigurării progresului economic al întregii țări, unui ritm impetuos creșterii productivității muncii sociale. Numai prin muncă și mai plină de roade din fiecare unitate economică, prin sporirea producției și productivității muncii, prin reducerea sistematică a pre-

tului de cost și amplificarea beneficiilor se creează resursele ridicate, în continuare, a nivelului de trai. Tocmai în spiritul acestei sarcini trasate de partid s-au desfășurat, în întreprindere, acțiunile de rentabilizare a unor produse, cit și de mai buna organizare a producției și a muncii.

Prin mărirea zonelor de deservire la războace, ca și prin reducerea timpilor de staționare și a frecvenței rupațiilor, putem sporii productivitatea muncii cu 2,8 la sută. De asemenea, la secția fila-

În grija mea este «aurul verde»...

Sînt pădurar și colind mult frumosele noastre păduri. Așa cum găsim în Hotărîrea, salariul meu va crește cu aproape 100 de lei și va ajunge în jurul a 750 de lei pe lună. Suta asta de lei valorează. Ea vine să răsplătească munca mea modestă, pusă în slujba înfloririi regiunii noastre, a întregii țări.

La Ocolul silvic Pătrăuți, regiunea Suceava, unde lucrez, în ultimii ani am împădurit vreo 392 ha, iar completări am făcut pe alte 47 ha. Arborețul a crescut și s-a dezvoltat precum copiii în lumina soarelui. Mi-e drag să privesc pădurea înflorită. Mai ales că s-a îmbunătățit simțitor proporția esențelor valoroase cum

sînt rășinoasele, țagul și stejjarul.

După cîte știu, muncitorii din sectorul de exploatare a ocolului au reușit să realizeze un spor ridicat de utilizare a masei lemnoase. Proporția lemnului de lucru a crescut de aproape 80 la sută, față de 60—70 cit se realiza înainte. Așa spune carnetul meu. Socol că la astfel de rezultate și eu și ceilalți pădurari ne-am adus contribuția. Unii

poate spun: nu-i mare lucru să fi pădurar! Nu este așa. Noi îngrîșim și păzim „aurul verde” al țării. Grija partidului nostru mă îndeamnă să răspund prin muncă neobosită, pentru ca pădurile, regiunea, întreaga țară să fie viguroase și bine dezvoltate.

Samson CLIPA
pădurar la Ocolul silvic Pătrăuți, regiunea Suceava

Dacă sporește avuția țării, se ridică și nivelul nostru de trai

Despre hotărîrea partidului de a se majora salariile mici am aflat cu vreo două săptămîni înainte. Am ascultat una dintre cuvîntările tovarășului Nicolae Ceaușescu, rostită cu prilejul vizitei

conducătorilor de partid și de stat în regiunea Brașov. Din socotelele întocmite, așa cum m-am priceput, reiese că de la 1 august salariul meu tarifar va ajunge la vreo 750 de lei lunar. Salariul

soțului, care acum este cu ceva mai mare decît al meu, va crește și el simțitor. În felul acesta, noi vom avea un câștig anual suplimentar de peste 1.500 lei. Am aflat, de asemenea, că pe întreaga noastră întreprindere vor beneficia de recenta majorare a salariilor mici circa 170 de muncitori. Câștigul pe care aceștia îl vor realiza — mi-a spus un contabil — se va ridica anual la vreo 132.000 de lei. Noi ne dăm seama că hotărîrea pe care partidul și guvernul au luat-o a fost posibilă datorită sporirii necontenite a producției și productivității muncii în toate întreprinderile mari și mici, a avuției naționale. Politicii înțelepte și umanitare a partidului și statului îl vom aduce drept recunoștință eforturile noastre susținute pentru propășirea economică a întregii țări.

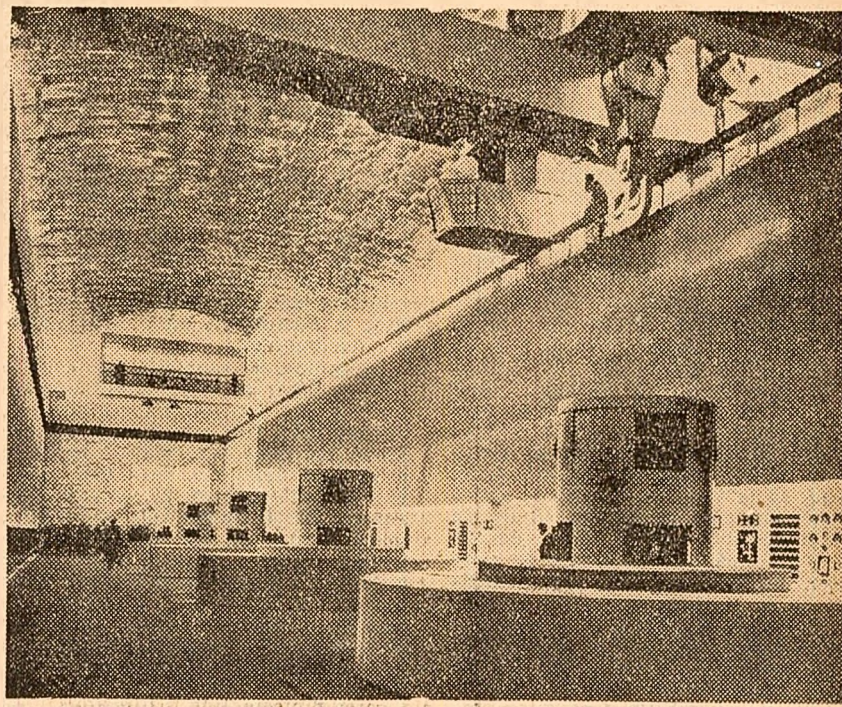
Ana PINTEA
muncitoare la Întreprinderea „Nivea”-Brașov

Munca noastră va fi mai rodnică

Multă bucurie ne-a făcut nouă, părinților și celor trei copii, Hotărîrea partidului și guvernului de sporire a salariilor mici. Pînă acum, de la Întreprinderea de gospodărie comunală din Ploiești am încasat lunar cîte 600 de lei. De la 1 august, pe baza Hotărîrii, voi avea în fiecare lună cîte 700 de lei. Spuneam că ne-am bucurat din inimă. Cum altfel, fiindcă și soțul meu va beneficia de prevederile Hotărîrii. El muncește la o fabrică de carton asaltat și are acum un salariu tarifar de 700 de lei pe lună. Alături seară am stat amîn-

doi și am calculat ce ni se cuvine. Vom avea în plus 160—170 de lei pe lună. Prin ce putem să mulțumim partidului pentru grija ce ne-o poartă nouă, familiilor cu salarii mai mici? Numai prin munca conștiincioasă și cit mai rodnică a soțului meu și a mea. Și încă ceva: să ne creștem cu multă grijă copiii, pentru viitorul țării. Să-i îndemnăm la carte și să fie cinstiți.

Tudora GHIȚA
muncitoare la Întreprinderea de gospodărie comunală Ploiești

Sala turbinelor de la hidrocentrala „Gheorghe Gheorghiu-Dej” de pe Argeș
Foto: G. Vințilă

viața internațională

O. N. U.

Dezbaterile în legătură cu situația din Orientul Apropiat

NEW YORK 29. — Trimisul special Agerpres, R. Căpălescu, transmite: În ședința de miercuri după-amiază a Adunării Generale a O.N.U., ministrul de externe al Braziliei, Jose de Magalhães Pinto, care a luat primul cuvântul, a declarat că actuala criză din Orientul Mijlociu decurge, potrivit părerii lui, din existența de aproape două decenii a stării de beligeranță între Israel și țările arabe. El a enumerat principiile care, în concepția delegației braziliene, trebuie să stea la baza unei reglementări: recunoașterea statului israelian, un angajament formal din partea sa de a nu încorpora la teritoriul său național regiunile ocupate în urma recentelor operațiuni militare și în consecință retragerea trupelor israeliene, precum și inițierea de tratative pentru rezolvarea problemelor pendente, care să ducă eventual la stabilirea de zone demilitarizate.

Frank Corner, reprezentantul permanent al Noii Zeelande, s-a declarat în favoarea unei dezbateri a trupelor israeliene și a retragerii din teritoriile arabe ocupate.

Assouan Usher, ministrul de externe al Coastei de Fildeș, s-a făcut și el interpretul ideii exprimate și de alți delegați că războiul nu poate rezolva nimic și că singura soluție o constituie o reglementare negociată.

Într-un spirit similar a fost făcută și declarația reprezentantului permanent al Ceylonului, Bernard P. Tilakartana, care s-a referit, de asemenea, la problema refugiaților arabi, la dreptul fiecărui stat de a exista ca o entitate politică și la dreptul de folosire a căilor maritime internaționale.

Reprezentantul permanent al Iugoslaviei, Danilo Lekici, a prezentat un nou proiect de rezoluție, rezultat al consultărilor avute cu delegațiile țărilor nealinate. „Hotărârea parlamentului israelian de a aproba legislația privind anexarea părții iordaniene a orașului Ierusalim, act care constituie o violare flagrantă a principiilor fundamentale ale Cartei Națiunilor Unite”, a făcut și mai urgentă necesitatea acestui proiect de rezoluție, a spus vorbitorul, care a enumerat apoi pe autori, reprezentanții a 13 state, printre care Afganistan, Ceylon, Congo (Brazzaville), Cipru, India, Indonezia, Iugoslavia, Mali, Pakistan, Zambia. Proiectul de rezoluție cere retragerea imediată a trupelor israeliene dincolo de linia de armistițiu, stabilită potrivit acordurilor de armistițiu din 1948. Proiectul cere, de asemenea, secretariatului general să raporteze de urgență Adunării Generale și Consiliului de Securitate asupra aplicării de către Israel a rezoluției, Consiliul de Securitate urmînd ca, după retragerea forțelor armate israeliene dincolo de linia de armistițiu, să ia în considerare problemele legate de situația din această regiune.

În ședința de joi dimineața, reprezentantul Republicii Peru, Enrique Garcia Sayan, s-a pronunțat pentru „libera navigație” pe căile maritime internaționale, „pentru internaționalizarea Ierusalimului, pentru retragerea forțelor israeliene „simultan cu crearea u-

nor zone demilitarizate între Israel și statele arabe”. Omar Sakka, adjunct al ministrului afacerilor externe al Arabiei Saudite, a cerut retragerea imediată a forțelor israeliene din teritoriile arabe.

După intervențiile reprezentanților Malayeziei, Raja Aznam, și Ciprului, Zenon Rossides, care s-au pronunțat în favoarea proiectului de rezoluție prezentat miercuri de Iugoslavia, ministrul afacerilor externe al Israelului, Abba Eban, a cerut respingerea proiectului care prevede retragerea imediată a forțelor israeliene din teritoriile arabe. El a arătat, totodată, că guvernul său rămîne dispus să negocieze pe plan internațional problema protecției Ierusalimului.

NEW YORK. Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, a participat joi la un dîneu oferit în cinstea unor conducători de delegații de ministrul afacerilor externe al Olandei, J. Luns, iar seara a luat parte, împreună cu Gheorghe Diaconescu, reprezentantul permanent al țării noastre la O.N.U., la un dîneu oferit de primul ministru și ministrul afacerilor externe al Suediei, Mahgoub.

IZRAELUL A ANEXAT SECTORUL IORDANIAN AL IERUSALIMULUI

IERUSALIM 29 (Agerpres). — Trimisul special al agenției France Presse, anunță că în conformitate cu o lege votată marți seara în parlamentul israelian, permițînd anexarea teritoriilor ocupate de trupele israeliene în cursul recentului conflict militar, ministrul de interne al Israelului a decretat unificarea Ierusalimului. Teddy Kollek, primarul părții Ierusalimului pină acum sub administrația israeliană, a devenit primul magistrat municipal al „Marelui Ierusalim”. Trei sau patru consilieri municipali arabi vor fi numiți în Consiliul Municipal al orașului, alături de aproximativ 12 consilieri israelieni.

Au fost stabilite deja limitele orașului unificat, moneda israeliană a devenit singura monedă valabilă în întregul oraș.

Statutul celor aproximativ 100.000 de persoane care trăiesc în momentul de față sau aflat în Ierusalim iordanian nu a fost, însă, stabilit definitiv. Potrivit declarației unui purtător de cuvînt al guvernului israelian, nu este vorba decît de o unificare „administrativă”, care a devenit necesară din motive de ordin practic (aprovizionarea cu apă, electricitate etc.). De aceea, deși luni persoanele mai sus amintite vor trebui să completeze formularele de tip israelian pentru solicitarea unor cărți de identitate, ele „nu obțin automat și imediat cetățenia israeliană”.

Regele Hussein al Iordaniei a calificat hotărîrea guvernului israelian drept „o sfidare fatidică” a O.N.U. cu „grave repercusiuni asupra prestigiului și autorității acesteia”. Acest act este arbitrar, in-

„S.U.A. să înceteze bombardamentele asupra R. D. Vietnam”

DECLARAȚIA PREMIERULUI CEYLONEZ

TOKIO 29 (Agerpres). — La Tokio a avut loc miercuri o conferință de presă a primului ministru ceylonez, Dudley Senanayake, care întreprinde o vizită oficială în Japonia. Referindu-se la o serie de aspecte ale evoluției situației internaționale, primul ministru ceylonez a declarat, potrivit agenției Associated Press, că una din cele mai importante condiții pentru crearea unei atmosfere în care să se poată examina reglementarea problemei vietnameze, este „ca Statele Unite să înceteze bombardamentele efectuate asupra Republicii Democratice Vietnam”.

În ultimele 24 de ore, în Vietnamul de sud au fost semnalate noi ciocniri între trupele americane și unități ale forțelor patriotice. Lupte puternice au avut loc la 35 km de Saigon, unde trupele guvernamentale au fost atacate de grupuri de patrioți.

În tot cursul zilei de joi, bombardierele americane B-52 și-au continuat raidurile asupra teritoriilor sud-vietnameze, bombardînd în special regiunile situate la sud de zona demilitarizată.

SAIGON 29 (Agerpres). — Citind declarațiile unui purtător de cuvînt al comandamentului militar american de la Saigon, agenția Associated Press anunță că în cursul

ultimei săptămîni au sosit în capitala sud-vietnameză încă 3.000 de soldați și ofițeri americani. Efectivul trupelor S.U.A. dislocate în Vietnamul de sud se ridică în prezent la 466.000 de militari.

LONDRA 29 (Agerpres). — Studenți și membri ai corpului didactic de la diverse institute de învățămînt superior britanice au participat miercuri în fața sediului parlamentului la o demonstrație de protest împotriva războiului din Vietnam.

ADEN Familiile militarilor britanici evacuate în grabă

Purtătorul de cuvînt al Ministerului britanic al Afacerilor Externe anunță că, ținînd seama de agravarea situației din Aden, s-au luat măsuri pentru accelerarea operațiunilor de repatriere a familiilor militarilor britanici și a membrilor comunității britanice aflate în această regiune. Operațiunile de repatriere urmează să se încheie la sfîrșitul lunii iulie.

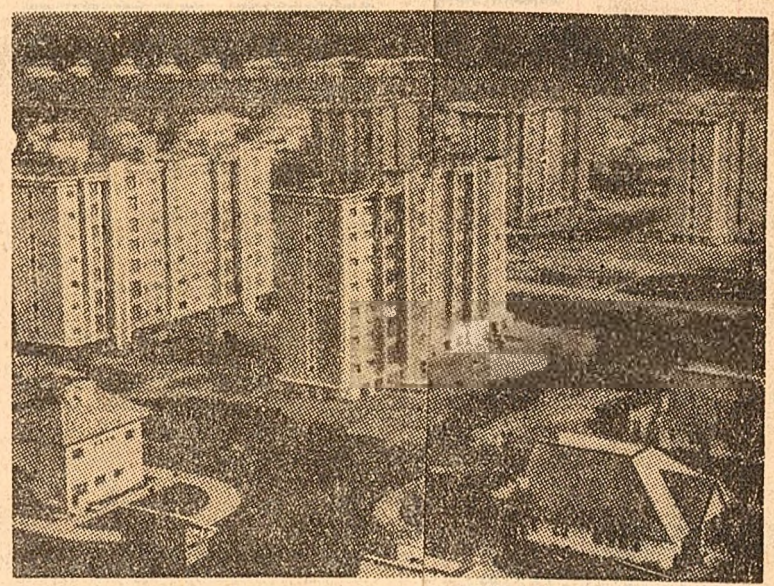
Caracterizînd situația actuală din Aden, agențiile de presă transmit că, de fapt, acolo există o stare de asediu. Cartierul Crater, anunță agenția U.P.I., se află tot sub controlul patrioților. În jurul lui, în principalele puncte strategice, se află trupe britanice și federale. Miercuri patrioții au aruncat în aer o conductă de petrol aparținînd companiei engleze „British Petroleum Company” prin care era aprovizionată rafinăria din portul Aden. În împrejurimile locului în care s-a produs explozia a izbucnit un puternic incendiu. Autoritățile britanice și federale, îngrijorate de amploarea pe care au luat-o tulburările în Aden și-au adus noi întăriri militare. Miercuri au sosit circa 100 de soldați din aproximativ 600 de soldați cîți este planificat să sosescă în aceste zile în sprijinul forțelor de securitate din Aden.

După cum transmite France Presse,

ANGLIA Laburiștii cer eliberarea deținuților politici din Grecia

LONDRA 29 (Agerpres). — Comitetul Executiv al Partidului laburist din Anglia a dat publicității o declarație în legătură cu situația din Grecia, în care se arată că existența în continuare a unui guvern militar în această țară periclitează în mod serios colaborarea internațională și bilaterală. Partidul laburist își exprimă solidaritatea cu cei care luptă în Grecia pentru a restaura democrația și libertatea și cere eliberarea imediată a deținuților politici. Lovitura militară din 11 aprilie, se spune în declarație, constituie o violare a convenției europene cu privire la drepturile omului, a cărei semnatară este și Grecia.

Sărbătoarea națională a Republicii Democratice Congo

Kinshasa, capitala Congoului

Poporul congolez sărbătorește astăzi Ziua Independenței țării sale, proclamată cu șapte ani în urmă, după o luptă îndelungată în care și-au dat viața numeroși patrioți.

Este cunoscut că la scurt timp după actul de la 30 iunie 1960, cercurile imperialiste, coloniale și neocoloniale, care nu au vădit cu ochi buni proclamarea independenței Congoului, s-au năpustit împotriva țării noului stat, încercînd să oprească evoluția lui pe o cale de sine stătătoare, a scopul de a-și menține dominația asupra fabuloaselor bogății ale țării. Acțiunile monopolurilor străine au generat numeroase suferințe și jertfe pentru poporul congolez. După cum se vede, uneltirile reacționare au pus în gravă primele însăși integritatea teritoriului a Congoului. Secesunea katangheză, prezonțată de cercurile imperialiste și înfăptuită prin intermediul elujitorilor interni ai acestora, urmărea desprinderea trupului Congoului a celei mai bogate regiuni a țării. Implicativ, acestor uneltiri s-au adăugat toate forțele politice străduțoase din

Gogo, reușind în cele din urmă să dea jos planurile de dezmembrare a țării.

În ultimul timp, guvernul congolez a luat o serie de măsuri pentru a vindece rănille provocate de îndelungata dominație imperialistă, de amestecul brutal al cercurilor imperialiste occidentale în treburile interne, pentru consolidarea independenței. Totuși, guvernul congolez și-a pus scopul de a promova o serie de măsuri de bună vecinătate cu țările africane, de sprijinire a luptei de eliberare națională împotriva colonialismului și alături de diseminarea rasiilor Republica Sud-Africană și de stabilirea relațiilor dintre Republica Socialistă România și Republica Democratice Congo cunoscute în ultimul timp de dezvoltare pozitivă. Prilejul sărbătorii naționale a Congoului, poporul român urcă întru înălțime spre consolidarea independenței, pentru dezvoltarea economiei și culturii, întru înălțirea unei vișii mai bune.

INCHEIEREA CONFERINȚEI O. I. M.

GENEVA 29 — Corespondentul Agerpres, Horia Liman, transmite: Joi după-amiază au luat sfîrșit lucrările celei de-a 51-a sesiuni a Organizației Internaționale a Muncii. Timp de trei săptămîni au fost dezbătute probleme ale profesioniștilor nemaneuali, măsurile necesare pentru ameliorarea situației a două cincimi din populația agricolă mondială, rolul O.I.M. în materie de industrializare și în asigurarea progresului social etc. Delegația română a adus un aport important în elucidarea unei serii de probleme, intervențiile ei bucurîndu-se de apreciere unanimă a participanților.

agențiile de presă transmits

Intîlnire Brejnev-Tedenhal. La 29 iunie a avut loc la Moscova o intîlnire între I. I. Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S.S., și J. Tedenhal, prim-secretar al C.C. al P.P.R.M., președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Mongole, care s-a oprit la Moscova în drum spre patrie.

A avut loc o convorbire prietenească și cordială în probleme de interes comun.

Ajutor acordat R.A.U. La 28 iunie, președintele Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene, Kim Ir Sen, a trimis o telegramă președintelui Republicii Arabe Unite, Gamal Abdel Nasser, prin care îl informează că guvernul R.P.D. Coreean a hotărît să trimită Republicii Arabe Unite o cantitate de făină.

Intîlnire Johnson - Hussein. Președintele Johnson a avut miercuri o întîlnire cu Casa Albă cu regele Hussein al Iordaniei. Au fost examinate, printre altele, probleme legate de actuala sesiune a O.N.U., consecra situației din Orientul Apropiat.

Purtătorul de cuvînt al Casei Albe a declarat ziaristilor după încheierea întîlnirii că „nu au fost realizate nici un fel de acorduri” și „nu s-a înregistrat o identitate de vederi”.

Deputații social-democrați au prezentat joi în

Pentru a doua zi consecutiv, orașul Buffalo (statul New York) a cunoscut miercuri grave incidente cu caracter rasial

Bundestag o moțiune prin care insistă ca guvernul vest-german să ceară excluderea Greciei din Consiliul european, pentru motivul că guvernul acestei țări lipsește populația de libertățile individuale, violînd convenția drepturilor omului.

Toate relațiile comerciale dintre Sudan și Marea Britanie au fost întrerupte, anunță agenția France Presse. Ministrul suedez al comerțului a declarat miercuri că Sudanul își va dezvolta relațiile comerciale cu toate țările arabe și țările socialiste.

Violări ale spațiului aerian al R. P. Chineze. Agenția Chineza Nouă anunță că la 28 iunie un avion militar american a pătruns în spațiul aerian al R. P. Chineze, în zona Insulei Hainan, din provincia Guangdong. În aceeași zi, un alt avion militar american a pătruns în spațiul aerian deasupra Insulei Iunsi și Dun, din provincia Guangdong.

Untr-un accident de automobil.

Cea de-a doua confă a organismelor de stat pentru turism din țările bogate s-a deschis ieri la Ankara. Participă reprezentanți ai organismelor de stat din Bulgaria, Iugoslavia, România și Turcia. Oficiul Național de Turism din România este reprezentat de Nicolae Bodeg, președintele Iugoslaviei O.N.T. Cu acest prilej, vor fi analizate măsurile pentru dezvoltarea continuă a schimburilor turistice din țările balcanice. Cuvîntul de deschid este rostit de ministrul turismului și informațiilor, Nihat Kürsat.

Actrița americană Jayne Mansfield și-a pierdut viața joi dimineață într-un accident de automobil.

Actrița americană Jayne Mansfield și-a pierdut viața joi dimineață într-un accident de automobil. Accidentul s-a produs în timp ce se deplasa în mașină pe o șosea din Los Angeles. Jayne Mansfield avea 34 de ani și era cunoscută pentru rolurile sale în filmele de tip „sex-sensational”. Moartea ei a fost cauzată de o lovitură în cap produsă de un automobil care se deplasa în direcția ei. Corpul ei va fi înmormîntat în Los Angeles.

Preparativele pentru „marea dezbateră” din parlamentul vest-german sînt dominate de două probleme care de multă vreme rețin atenția cercurilor politice: „legislația excepțională” și redresarea situației economice.

Disputata problemă a legislației excepționale va reapare în parlament prin proiectul de lege pe care urmează să-l prezinte ministrul federal de interne Paul Lücke. „Proiectul Lücke” este cea de-a treia încercare de acest gen. Prima a avut loc în perioada celui de-al treilea parlament postbelic, cînd nu a depășit faza lecturii inițiale; a doua — în perioada legislativă următoare, dar n-a reușit să înfrînească majoritatea necesară de două treimi.

Inițiativa legislației excepționale aparține Uniunii creștin-democrațe și se sprijină pe concepția că, în cazul în care țara s-ar afla într-o „situație specială”, trebuie adoptat un ansamblu de măsuri vizînd întreaga populație. În consecință se propune trecerea drepturilor parlamentului în seama unui comitet special format din 22 deputați, obligativitatea serviciului militar (în anumite cazuri chiar și pentru femei), a răminerii la locurile de muncă, permisiunea de a controla corespondența și convorbirile telefonice.

Proiectul legislației excepționale a ridicat, în ultimii ani cea mai largă și activă împotrivire. Oamenii muncii,

inducatele, au văzut în această legislație o amenințare la adresa drepturilor și cuceririlor lor democratice. Tinerii, intelectuali, unele cercuri ale bisericii s-au raliat marilor acțiuni de masă împiedicînd adoptarea în parlament a proiectului de lege prezentat. Atitudinea oamenilor muncii a influențat și poziția deputaților partidului social-democrat.

Reputarea pe tapet a proiectului amînată a stîrnit o vie

Welt — se străduiește să pună pe picioare o mișcare populară împotriva legilor speciale.”

Soarta celei de-a treia încercări privind legislația excepțională depinde în continuare de poziția partidului social-democrat. Exprimînd o neliniște larg răspîndită, conținerii anușii a organizației P.S.D. din raionul Niederrhein a cerut recent conducătorilor centrale, cu o mare majoritate de voturi, să stabilească

nețul federal, urmînd să fie prezentate apoi în Bundestag. Marți, vorbind în fața grupului parlamentar creștin-democrat, cancelarul Kiesinger a fînit să avertizeze că „situația financiară a statului este teribil de serioasă” și că vor fi necesare sacrificii din partea întregii populații pentru „reanunțarea economiei”. Grija principială a guvernului este de a realiza echilibrul bugetului în funcție de conjunctură. Iar despre conjunctura actuală, Institutul pentru economie din München, după o anchetă în rîndul cercurilor industriale și financiare, consideră că „este indoielnic că fenomenele de recesiune prin care trec unele ramuri ale economiei vor putea fi înlăturate în curînd”.

Se crede că măsurile preconizate de Comitetul interministerial al finanțelor prevăd sporirea impozitelor pe salarii și veniturile mijlocii și mari pentru a se asigura încasări suplimentare de ordinul a 2,2 miliarde mărci, suprimarea unor avantaje fiscale, reducerea cheltuielilor cu caracter social, precum și o reducere operativă în bugetul pentru apărare.

Observații politice consideră că aceste măsuri menite să redreseze situația economică — recurgerea la fiscalitate și la scăderea cheltuielilor în domeniul social — vor fi nepopulare. Se așteaptă o viață reacție în parlament, în special în rîndul social-democraților.

Observații politice consideră că aceste măsuri menite să redreseze situația economică — recurgerea la fiscalitate și la scăderea cheltuielilor în domeniul social — vor fi nepopulare. Se așteaptă o viață reacție în parlament, în special în rîndul social-democraților.

Observații politice consideră că aceste măsuri menite să redreseze situația economică — recurgerea la fiscalitate și la scăderea cheltuielilor în domeniul social — vor fi nepopulare. Se așteaptă o viață reacție în parlament, în special în rîndul social-democraților.